

Den 19 Aug 1885

Kärlig Gärning

Ja jag vilka känner
lagom har jag till min
afsynna alltså tydligt
bevisat, men det hindrar
mig ej från att tycka
det något samvetslöst
ej följdes att, att jag
med smutsiga, järnfögels
och hotus sving och
hustru till skrifvningen
och som ännu efter
ra sving kunde med
skrifva en lapp, ty jag
änskade ingenting heller
att att jag återvända
till Sverige och det är

minne man och ej jag
som "apergipet och järn-
sit." Jag är en smidig
Jag slut från sländret om
Derskinner jag, på det
enda vinkor att den
småfåga nummer af
Fodo der utbetalas och
att jag, innan något
afgäff har säkrat der
fr. Det förkommer
mig också naturligt
att lagre ej vingar
minst, men att om
derhanna mig under
dye tid jag för hans
hustru. Under fyra må-
naders tid har jag i
uppburet en del, och
de penningar han lä-
rade af hvarandra
ging till hans skulder

har i Paris. Finga ej Stors
utbeta pennningar jag
jag inte om på skippas
ja, om de ^{de} Stora floga
ingit mig. Jag har ingen
ting att säga af och är
kragt till fullständig
försvik.

Jag har stäbrar pålära mig
att hvad jag skrifte, men
jag var så vis om, att
nånting var slut och så
börjats att från nytt igen.
Man kan missta påstå-
det för mindre än hvad
jag gått igenom.

Hvada skulda och barne
djerkigt och tusen tack
för den hjälp farbror ger
mi olyckliga minne

Jeanie Stors
den 17 Aug 1888
Vard

Vijsa de ij ge mig med,
gode skadesättning
kommer jag till de
rige, det bruk som bästa
hade till och frihet.
Jag är dock ej mer
den svenska skolan

Jag har haft så varit på under
skolans, men jag skän
de jag är på hög skol
gård. Det går väl mig
hög är attest på på grund
by jag vägar ej om skola
den.

Älskade Läraren Låt den
värja mig de fattiga
kyrkan, jag var alles
År, Läraren är ju så
skicklig, och jag är så olyck
lig!